TERVÖPOSTI

Syksy 2025–Kevät 2026

PÄÄTOIMITTAJAN TERVEISET

Vuoden työn jälkeen Tervaposti on viimein valmis. Silloin pikku sudenpentuna en olisi osannut kuvitella olevani Tervapostin päätoimittaja tulevaisuudessa. Mutta tässä ollaan!

Olen Iida Liikanen, 18-vuotta täyttävä Tervapartion kasvatti. Toimin sudenpenturyhmä Kissojen ja seikkailijaryhmä Oravien johtajana toimitushommien lisäksi. Tämä on kymmenes vuoteni partiossa. Juhlavuosi siis tulossa!

Olen pohtinut sitä, mikä tässä harrastuksessa innostaa. Miksi minulta kaverit aina kysyvät “Mitä te siellä partiossa teette?” Vastaus on aina yhtä mahdoton antaa, sillä tässä vaiheessa elämää partio ei ole enää vain harrastus. Se on elämäntapa, joka on niin monipuolinen, ettei mikään muu harrastus yllä samoihin mittoihin.

Mikäs on lehtemme tarkoitus? Esitellä kulunutta vuotta, mitä olemme puuhailleet. Jaamme myös vinkkejä ja ohjeita leipomuksiin.

Tervapartion vuosi on ollut hyvin vauhdikas ja monipuolinen. Leireilyä niin omassa ryhmässä, lippukunnassa, kuin myös piiritasolla. Kisoja, vauhdikkaita kokouksia ja vaellusretkiä kauniissa tunturissa. Leffailtoja, piirikokouksia. Kaikkea mahtavaa! Ota siis vanhempasi kainaloon, nuori partiolainen, ja muistele kulunutta vuotta harrastuksesi parissa!

Kiitos kuluneesta vuodesta Tervapartion väki! Erityiskiitokset juttujen kirjoittajille: seikkalijoille Adele, Peppi, Sofia, Lotta, Vappu, Vilma, Selja, Antero, Marouane ja Oskari sekä johtajille Mari, Kaisu, Tiina ja Maija! Kiitos Viiville juttujen tarkistamisesta!

Huikeaa kesää ja seuraavaa partiovuotta!

Hyviä lukuhetkiä toivottaen,

Iida Liikanen

VÄLINEVINKKAUS

Kun lapsi aloittaa partion, voi vanhemmalla herätä pohdinta. Mitä pakata mukaan? Mitä hankkia? Mitä ei tarvitse heti ja mitä voi lainata? Kyselimme asiasta yli tarpojaikäisiltä (yli 15-vuotiailta partiolaisilta). Tässä on heidän vastauksiaan koostettuna.

MITÄ YLEENSÄ UNOHTAA PAKATA?

- tulitikut
- lakanat
- hammastahna tai -harja
- korvatulpat ja silmälaput nukkumista varten
- tarpeeksi herkkuja
- oma tekeminen
- huulirasva
- vaihtokengät
- housut
- pyyhe
- hygieniavehkeet
- yökkäri
- istuinalusta

TÄRKEIMPINÄ LEIRILLE

- makuupussi ja -alusta (telttayöt)
- termosmuki lämpimälle juomalle
- villasukat
- karkkia/herkkua
- tarpeeksi vaihtovaatteita
- hammasharja ja -tahna
- istuinalusta
- korttipeli
- astiat, yöpymiskamppeet
- HUIVI
- otsalamppu
- kesäleirille viuhka

MITÄ HANKKIA ENSIMMÄISENÄ

- pienempiä retkivälineitä, kuten otsalamppu ja ruokailuvälinesetti
- hyvät ulkovaatteet
- kunnon kengät (air forceilla ei kiva lähtä vaeltamaan)
- rinkka ja makuupussi!
- puukko
- kunnon makuualusta ja -pussi

ONKO JOTAIN, MITÄ EI OLE PAKKO HANKKIA HETI?

- Telttaa ja puukkoa ei heti tarvitse
- Makuupussi, -alusta ja rinkka eivät ole niin tärkeitä alkuun, niitä harvoin tarvii leirikeskuksessa yöpyessä ja lippukunnalta löytyy muutamia myös lainaan. Muitakin lainavarusteita voi kysellä lippukunnalta! Lisäksi partiopaitaa ei välttämättä tarvitse hankkia heti, se kannattaa ostaa, kun on selvää, että lapsi on kiinnostunut jatkamaan harrastusta pidemmälle
- Muistiinpanovälineitä ei tarvitse koskaan
- Pj-teltta
- Ilmatäytettävä tyyny (takki hyvä tyyny myös)
- Oma retkikeitin
- Talvimakuupussi (kolmen vuodenajan pussilla pärjää pitkään)
- Erikoiset kalliit ruokailuvälineet, jo kotoa löytyvät muoviset tai emaliset astiat käyvät hyvin

PARAS PAKKAUSVINKKISI?

“Pakkaa kaikki kamat samaan laukkuun, ei erillisiä nyssäköitä. Lisäksi koitan pakata kaiken normaaliin reppuun ja välttää ylimääräisiä kamppeita. Esim. vaihtovaatteita ei tarvitse ylettömästi.”

“Käytä kuivapusseja järjestelmällisesti esim. siniseen yövaatteet, vihreään hygienia ja oranssiin varavaatteet.”

“Ota mukaan muovipussi, johon voit laittaa märät vaattet ja uimakamat kastelematta muita kamppeita.”

“Ite tykkään jaotella tavarat eri taskuihin jos mahdollista, kuten vaatteet yhteen, puukot, otsalamput sun muut toiseen.”

“Tiukkaan kiinni”

“Tarpeeks iso laukku”

“Täytä rinkasta, joka kolo”

“Huivi repun päälle tai kaulaan niin se ei jää”

“Nimikoi omat tavarat, tee lista etukäteen valmiiksi hyvissä ajoin ennen reissua”

“Pakkaa ite”

“Itse kun pakkaa niin tietää missä kaikki on”

“Tarvitset viikonlopulle vain yhdet housut ja kaksi paitaa”

“Korttipeli pakko mukaan”

“Aloita tärkeimmistä asioista, sitten kaikki ‘ylimääräinen’”

PIIRILEIRI ORBIS

Viime kesän Orbis-piirileirillä oli yli 50-päinen Tervapartion edustus.

2025 heinäkuussa niin nuoret kuin myös vanhemmat partiolaiset pääsivät suurleirin makuun Pohjois-Pohjanmaan piirileiri Orbiksella. Leiri järjestettiin Rokualla ja majoitus tapahtui teltoissa alaleireissä. Lippukuntamme majoittui Preeria-alaleirissä leirilippukunta Arokierijöissä yhdessä Koskiveikkojen, Toimarien ja Kiimingin virkkujen kanssa. Koko leirin ajan oli kohtuullisen hyvä mutta todella lämmin sää, joten vesipullo ja lakki tulivat tarpeeseen samoin kuin jäätelökioskin jäätelöt, joita leiriläiset ostivat erään Kalevan artikkelin mukaan joka neljäs sekunti.

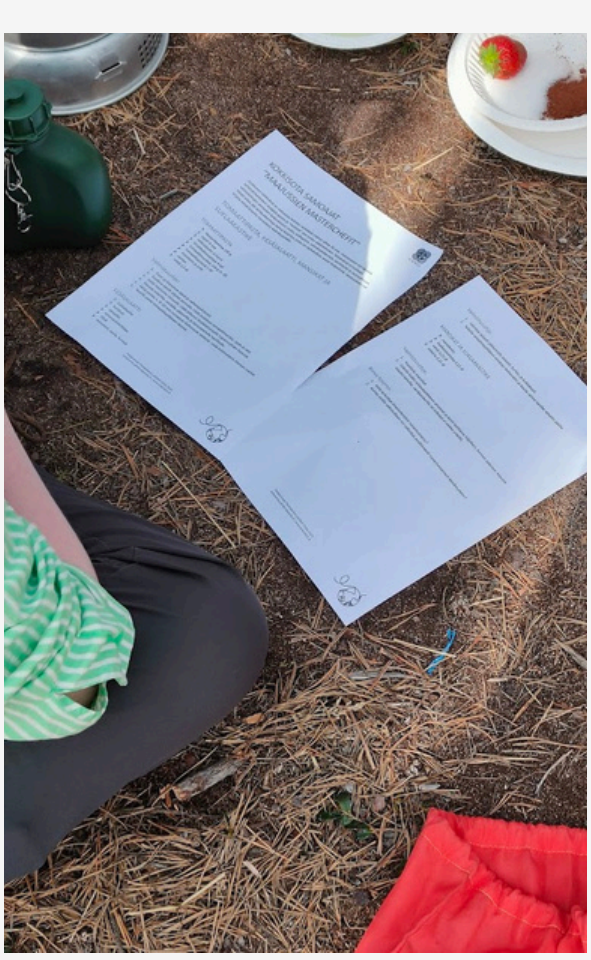

Leirin ohjelma koostui laaksoista, Pagus, Mare, Civitas ja Nemus, joissa jokaisessa oli oma teemansa. Paguksessa leiriläiset pääsivät tutustumaan ruuan juuriin tietovisojen ja kokkisodan kautta. Civitaksessa tutustuttiin lastenoikeuksiin mm. laskeutumalla eri tilanteissa olevien lasten kenkiin, Nemuksessa käsiteltiin metsäteemaisia aiheita erilaisten pelien muodossa ja lippukuntalaisten suosikkilaaksossa Maressa päästiin tolskaamaan veden kanssa ja tekemään oma lautta, soutamaan kanootilla ja suppilautailemaan. Vanhemmat leiriläiset pääsivät myös käymään Desertum-vaelluslaaksossa, jossa ensin käveltiin suunnistaen rastien kautta lähteelle, jossa majoituttiin yön yli. Keli oli ensin kävelleille seikkailijoille sateinen, mutta samoajille ja tarpojille lämmin ja aurinkoinen.

Puolessa välissä leiriä toripäivän jälkeen sanoimme hyvästit sudenpennuille. Vanhemmat ikäkaudet pääsivät pelaamaan kaaosta, jonka päätteeksi sai Orbis-keräilykortin. Kyseiset keräilykortit ovat perinne Pohjois-Pohjanmaan piirileireillä, niitä voi keräillä ja niillä voi pelata korttipeliä. Illalla oli vielä keskiäiset, missä esiintyi Panssariprikaatin soittokunta. Keskiäiset jatkuivat jatkoilla

Loppuleirin aikana oli samoajabileet, leirissä naurun sekaista keskustelua. Samoajien ja tarpojien toiseksi viimeisenä leiripäivänä pidetyn haikin jälkeen lähteellä oli samoajien ilta, missä pääsi uimaan ja pelaamaan erilaisia pihapelejä, kuten Orbis-mölkkyä. Samalla aikuisilla ja vaeltajilla oli ohjelmaa leirissä. Heidän ohjelmanaan oli muun muassa rakentaa hiekkalinnoja.

Viimeisenä leiri-iltana oli päättäjäiset, joissa tanssittiin makarenaa, esiintyi taikuri, tanssittiin pilkkitanssia ja laulettiin sekä seurattiin alaleirijohtajien haasteita ja palkittiin leirin johtajia.

Seuraavana päivänä pakattiin kimpsut ja kampsut kasaan, sanottiin heipat leirikavereille ja lähdettiin kohti kotia, ikimuistoiset kokemukset ja uudet ystävät mukana.

KOSKI-
VEIKOT

TROPIKKI

AROKIERIJÄ
HINTTAAN

KAKSINTAISTELU
HIEKKAMYRSKY
PAPUKAIJA
JÄRVI
KAKTUS

Lidacs
Pihla
Ruut
ELSA

MATKA ANTIIKKIIN

Tervapartiolaisten antiikkiteemainen syysleiri järjestettiin Oulun NMKY:n leirikeskuksessa, Rokualla 3.–5.10.2025. Ensimmäisenä iltana ajelimme kohti leirikeskusta ja majoittauduimme kahteen huoneeseen, yksi seikkailjoille ja sudenpennuille ja toinen tarpojille. Syötiin iltapala ja mentiin nukkumaan.

Lauantaina aamu aloitettiin perinteisellä lipunnostolla. Päivän ohjelmassa oli muunmuassa filosofikävely, stressipallon ja lantionauhan tekoa ja järjestettiin leiriolympialaiset, jossa lajeina oli mahdollisimman paljon vedensiirtämistä astiasta toiseen 10 minuutin sisällä, viesti, tietovisa, pulmatehtävät, tornin rakennus ja lyhyen esityksen pitäminen. Illalla kokkailtiin trangiamutakakkua ja nuotiopannulla leipää ja hunajavoita.

Sunnuntaina askarreltiin teatterimaskit, siivottiin ja ulkoiltiin. Lopulta lähdettiin kotimatkalle uudet muistot rinnalla. Koko leirin saimme nauttia maittavasta ruoasta! Kiitos siitä, Marille, Tiinalle ja Minskulle!

MULTAPANDAT SATIMESSA

Syyslomaa edeltävänä perjantaina 17.10. seikkailijaporukka Multapandat pakkasi retkikamppeet ja lähti yön yli retkelle Satimeen. Reissussa oli mukana Ahti, Ville, Luukas, Eino, Elmeri, Mauno, Miia ja Kaisa. Perille saapuessamme kämppä oli jääkylmä. Jakaannuimme jokainen omaan puuhaan: lämmittämään kämppää, hakkaamaan halkoja, kantamaan risuja nuotiopaikalle ja tekemään tulia ulos. Nuotiolla paistoimme tortillapitsoja. Koko porukan mielestä ne olivat siinä hetkessä parasta ikinä.

Kämpän lämmetessä saimme paikalle paljon uusia ystäviä, koska yhtäkkiä hirsien välistä tuli kärpäsiä ja ampiaisia. Ne ei meitä pitkään haitanneet ja pelailimme muun muassa Unoa ja venttiä. Jokainen sai laitettua myös oman petipaikan valmiiksi. Tietenkin paistoimme makkaroita ja nakkeja.

Illan pimeys laskeutui Satimeen aika nopeasti. Taivaalla oli lukematon määrä tähtiä, ja tunnistimme niistä muutaman tutun kuvion, ainakin Otavan ja Orionin vyön. Pimeällä oli mukavaa leikkiä majakkaa. Leikissä yksi menee keskelle lampun kanssa muiden mennessä piiloon. Majakka ei saa liikkua, vaan valokeilan pitää napata pimeydessä olevat. Parasta oli piilohippa pimeässä. Heijastinten kanssa oli vähän haasteita piiloutua, mutta yksi parhaimmista piilopaikoista oli pienen vallin ja pusikon takana.

Poikien mukaan illalla nukkumaan mennessä nuotiopaikalla oli joku demoni piilossa. Aikuiset epäilivät tätä, joten päätettiin, että ehkä se oli kuitenkin vain nuotio. Nukuttiin hyvin, vaikka pakkanen rapsahteli nurkissa. Yö oli aika kylmä ja aamulla mittari näytti muutaman pakkasasteen. Aamulla syötiin tukeva aamupala, pelailtiin ja suunnattiin pihalle leikkimään. Teimme isot tulet ja polttelimme tosi paljon risuja pihalta. Lopuksi laitoimme kämpän kuntoon ja hakkasimme halkoja seuraavalle kämpän käyttäjälle valmiiksi.

SUDENPENTUJEN YÖRETKI KALLIOSELÄLLE

Kallioselän kämpälle suuntautunut sudenpentujen yöretki oli paitsi hauska kokemus myös opettavainen matka, joka yhdisti lapset, vanhemmat ja partionjohtajat yhteiseen seikkailuun. Retkelle osallistui kahdeksan innokasta sudenpentua, heidän vanhempiaan sekä kaksi partiojohtajaa. Matka kuljettiin vaelluspainotteisesti, ja yhteensä matkattiin kuusi kilometriä vaihtelevaa maastoa pitkin sekä yövyttiin yksi yö teltoissa.

Retkelle oli varattu tekemistä ja opittavaa. Lapset olivat varustautuneet joko rinkoilla tai repuilla, kaikki kantoivat itse omat tavaransa – osalla varusteet olivat vähäisempiä, toiset taas kantoivat lähes kaiken mitä leiriin tarvittiin. Vaikka matka ei ollut pitkä, sen aikana koettiin monenlaista maastoa: polkuja, metsäisen tiheitä alueita sekä avarampia soistuneita paikkoja. Retkellä perehdyttiin alueen historiaan ja paikalliseen perinteeseen – tervanpolttoon. Osallistujille selvisi, kuinka tervanpoltto oli ollut tärkeä elinkeino Oulun alueella ja miten siitä oli ollut hyötyä niin paikalliselle väestölle kuin laajemminkin.

Retken aikana kaikille osallistujille tuli tutuksi leirielämä. Teltoissa yöpymistä edelsi leiritytymisen perusaskareiden tekeminen, kuten majoitteiden pystytys ja retkikeittimellä ruuan teko, myös peseytyminen ulkosaunassa oli mahdollista. Lapset ja vanhemmat omissa ryhmissään vastasivat askareista, jotka jaettiin matkan aikana. Askereita olivat tuvan lämmitys ja varusteiden kuivatuspaikan järjestäminen, yleinen siisteys ja tiskipaikan järjestäminen, saunanlämmitys ja ensiavusta vastaaminen. Vaikka osa sudenpennuista oli vielä tottumattomia tällaisiin askareisiin, nopeasti he oppivat tärkeitä taitoja kuten tulentekoa ja teltan pystyttämistä. Myös aikuiset oppivat retkellä, miten paljon heidän lapsensa osaavat.

Retken jälkeen kokouksissa kävimme retkeä läpi haastatteluiden muodossa. Samalla aloitimme suorittamaan toimittaja-jälkeä. Retkelle osallistumattomat sudenpennut saivat haastatella retkellä mukana olleita, vastauksia sai myös piirtää. Alla kooste haastatteluista:

1. Miten retkeen valmistauduttiin kokouksissa?
”Harjoittelimme laittamaan ruokaa, retkitaitoja ja mitä rinkkaan pakataan” “Mitä ruokia kannattaa ottaa mukaan”
”Leikkasin sanomalehdestä ruuan kuvia”

2. Miltä tuntui pakata retkivarusteita?
”Erittäin tylsältä” ”Pakaaminen tuntui ärsyttävältä”

3. Miltä tuntui kävellä rinkan kanssa?
”Tuntui ärsyttävältä kun selkään sattui, oli kiva kun pääsi perille ja pystyin siihen”
”Rinkan kantaminen oli tylsää ja raskasta”

4. Millaisessa maastossa kävelitte?
”Metsää ja suota. Kengät pysyi kuivana kun vaihdettiin kumpparit”
” Polkuja, suota ja kivikoita”

5. Kuinka pitkä matka oli ja oliko mitään ohjelmaa kävelyn aikana?
”5km matka tuntui pitkältä. Ruokana ruokatermosruokaa. Matkan aikana oltiin rikkinäistä puhelinta”
” 5km, pidettiin paljon taukoja”

6. Millainen leiripaikka oli?
”Omituinen, joku talo, nuotiopaikka, sauna, huussi”
”Siellä oli kota, autiotupa, kaivo, sauna ja vessa”

7. Mitä eri tehtäviä teitte leirissä?
”Kuivaus ja sytytystiimi. Majoitteet pystyyn majapaikalle”
”Siivosin, se oli tylsää” ”Tuvan lämmitys, tiskauspaikasta huolehtiminen, kuivauspaikasta huolehtiminen. Teltan pystytys Nipsun ja äidin kanssa”
” Tortilloja, puuroa, lättyjä, makkaraa ja vaahtokarkkeja ja kaakaot. Keitettiin kuumaa vettä trangialla”
”Paistettiin makkaraa ja vaahtokarkkeja. Söimme tortilloja”
”Trangialla paistettiin jauhelihaa tortilloihin. Lätyt oli herkullisinta. Tuvassa paistettiin makkaraa”

8. Miten tiskasitte astiat?
”Kuumalla vedellä omat ja yhteisiä astioita”
” Vedellä ulkona kiven päällä. Vesi lämmitettiin trangialla”

9. Mistä saitte veden leirissä?
”Vesi saatiin kaivosta, sitä ei voinut juoda. Juomisvesi kannettiin mukana ja sitä oli kanisterissa tuvan portailla”

10. Missä nukuitte ja miten yö meni?
”Teltassa, meitä oli kolme ja yö meni huonosti eli hyvin kun nukuin. Ei ollut kylmä, oli kuuma ja tuli hiki”

11. Miten leirin purku sujui?
” Vanhemmat ja minä yhdessä”

12. Mitkä tarvikkeet on hyvä olla mukana telttaa varten?
”Harja ja tiskirätti oli hyödyllisiä”
”Pitää kuivata tiskirätillä, harjalla harjattiin roskat pois”

13. Miltä paluumatkan kävely tuntui?
”Kivempi ku sinne meno ku oli huomattavasti lyhyempi matka”

14. Lähtisitkö vastaavalle retkelle uudestaan?
”Joo ja Jaakko ehkä lähtisi mukaan” ”En” Joo”

15. Mitä tekisit toisin tai lisää retkellä?
”Olisin halunnut syödä enemmän vaahtokarkkeja ja makkaraa ja nukkua pidempään”
”Söisin enemmän karkkia”
Kerro kokemuksia retkeltä
”Kävimme saunassa ja pimeässä vessassa, jonne piti ottaa taskulamppu mukaan”

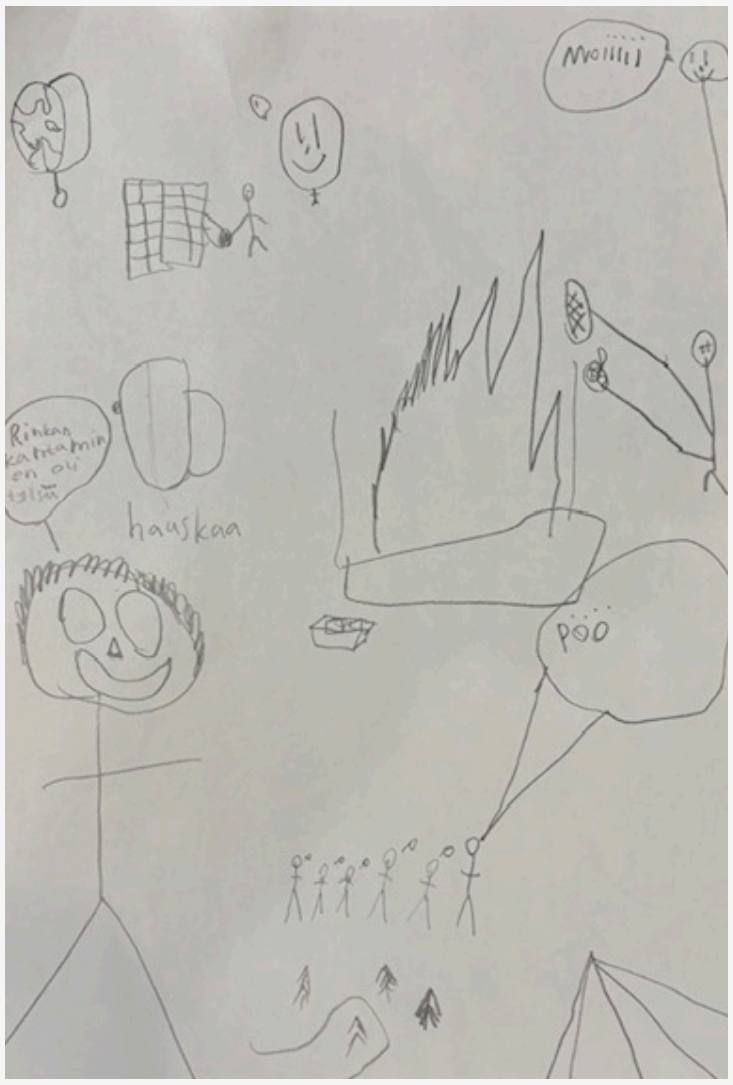

16. Opitko mitään tervanpoltosta?
”Tervanpoltto liittyy Ouluun. Oulujokea pitkin kuljetettiin tervaa”
”En, paitsi että sitä poltetaan jättimäisessä kuopassa”

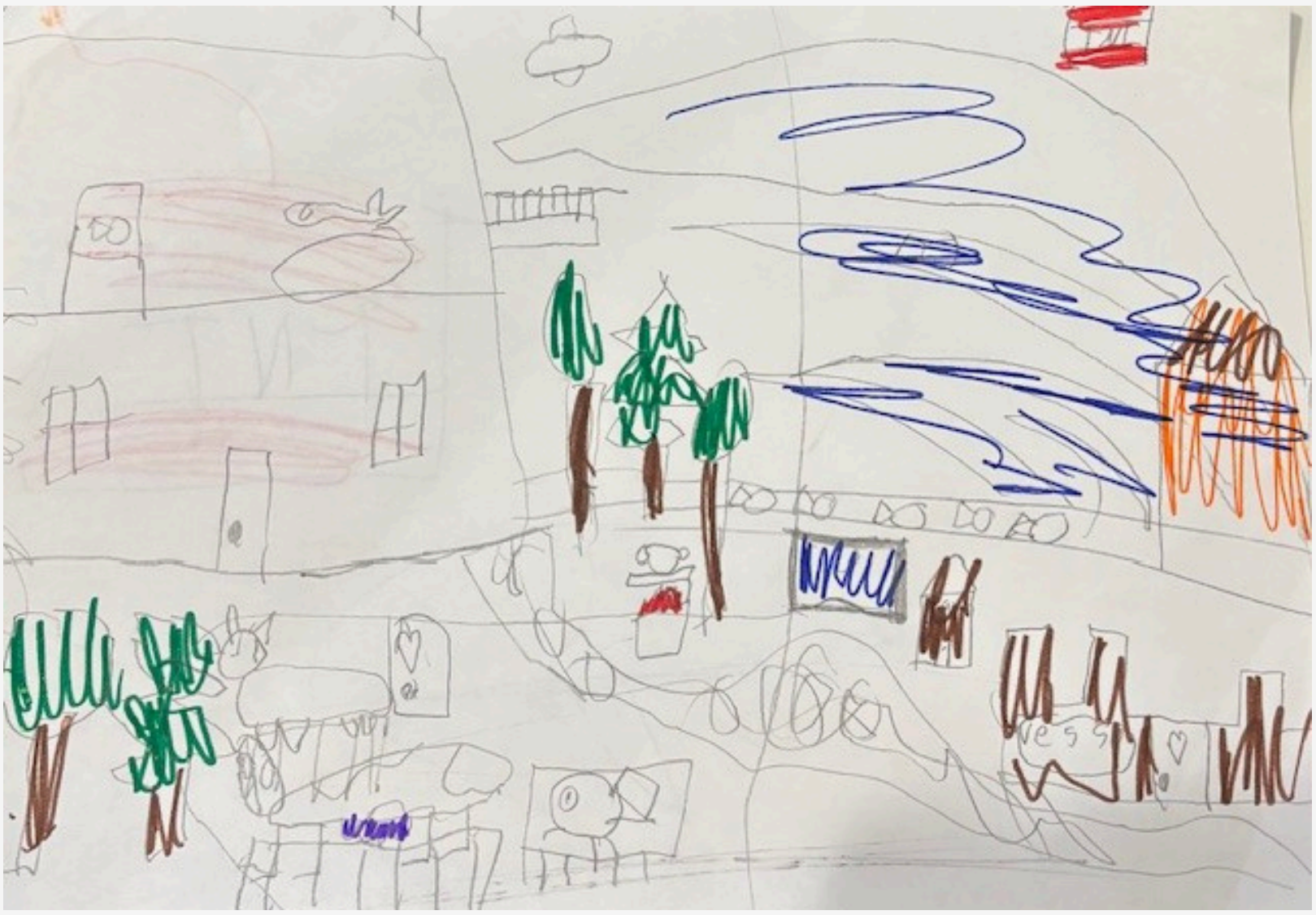

HELMIPÖLLÖJEN SYKSY

Seikkailijaryhmä Helmipöllöt tekivät monenlaisia aktiviteettja syksyllä 2025. Tässä muutama juttu partiokokouksista suoraan ryhmäläisten kynistä!

Telttojen kokoaminen

Kirjoittajat: Peppi, Sofia, Lotta, Vappu

Torstaina 25.9.2025 pystytimme neljä telttaa partiokolon pihalla. Pystytimme puolijoukkueteltan, kupoliteltan, laavun ja kotateltan. Ensin jakauduimme kolmeen ryhmään ja pystytimme teltat yhteisvoimin. Tämän jälkeen kävimme katsomassa kaikkien telttoja vuorotellen. Sitten me koottiin vielä puolijoukkueteltta koko porukan voimin. Menimme kaikki yhdessä pj-teltan sisään makoilemaan. Lopuksi purimme kaikki teltat. Nyt osaamme koota monenlaisia telttoja ja laavuja!

Ryhmäläiset haastattelivat toisiaan:
Mikä oli kivaa?

- Se, että voi koota yhdessä telttoja.
- Että mentiin kaikki pj-teltan sisälle!
- Ja se, kun eksyttiin kotatelttaan...

Mikä oli vaikeaa?

- Telttojen narujen kiristyt.
- Telttasolmujen tekeminen.
- Kotateltan tolpan pystyssä pitäminen.

Mikä oli hienoin teltta?

- Kota!
- Kupoli!
- Pj!
- Kota!

Millainen kokemus telttojen pystyttäminen oli?

- Herätti muistoja Orbis-leiriltä.
- Ihan kiva.
- Telttojen kasaaminen jäi mieleen.
- Pj-teltan tolpan pystytys!

Puolijoukkuetelttaan mahtui kaikki makoilemaan mukavasti.

Helmipöllöjen suunnistus

Kirjoittajat: Vilma, Selja, Adele, Antero, Marouane ja Oskari

Helmipöllöt kävivät suunnistamassa Hupisaarilla 11.9.2025. Mukana oli myös paljon muita tervapartiolaisia. Saavuimme paikalle pyörillä. Jotkut pyöräili kotoa ja jotkut ohjaajien kanssa kololta. Suunnistettiin yksin, parin tai ryhmässä.
Oulurastit-tapahtuma oli meidän mielestä kiva. Rata oli vähän yli kilometrin pituinen. Sää oli aurinkoinen.
Kävimme suunnistamassa, jotta oppisimme suunnistamaan paremmin ja lukemaan karttaa ja kompassia.
Oliko suunnistaminen kivaa? Oli kivaa! Oli kivaa piipata emuletti (emit). Oli myös kivaa olla ulkona ja etsiä kartasta rasteja.
Tykkäätkö suunnistuksesta? Joo.
Mikä oli haastavinta? Olla nopea. Helppoa oli taas, kun kaikilla oli kokemusta. Ei myöskään tarvinnut käyttää kompassia, koska välimatkat olivat lyhyitä.

Helmipöllöjen tuumaustauko. Ainolanpuiston penkit tarjosivat hyvän paikan tauolle ja suunnistuskartan lähemmälle tarkastelulle. Sitten mennään taas!

KATUJAKKARAT PETOTILASSA

Alussa, kun menee partioon, ilma on kylmä ja pimeä. Lopussa ilma on pimeä ja kylmä.
Kun olemme pesseet kädet, tulemme sisään ovesta.
Olemme maanantai-iltana kello kuudesta seitsemään kokouksissa.
Kokoonnumme Hintan seurakuntatalolla.
Alussa me pesemme kädet.
Kokoonnumme joka maanantai kello 18.
Meidän ryhmän nimi on Katujakkarat.
Etsimme eläinten jälkiä.
Miikka pyysi, että jos löytää kakkaa, ottaa kuvan.
Näimme ulkona monen eläimen jälkiä.
Siellä satoi kyllä lunta.
Oli kylmä ja pimeä ja jalat meni märiksi.
Etsimme jälkiä ulkona esim. pupun.
Ulkona oli pimeää ja etsimme eläinten jälkiä hangesta.
Löysimme eri eläinten jälkiä.
Kävimme ulkona ottamassa eri eläinten jäljistä kuvia.
Otimme kuvia erilaisten eläinten ja ihmisten jäljistä.
Etsimme jälkiä läheltä koloa.
Löysimme rusakon, oravan, koiran, ihmisen ja jonkun linnun jälkiä.
Löysimme myös koiran kakkaa.
Lopetamme kokoukset aina sisaruspiiriin.
Lopussa menemme rinkiin.
Meidän nimemme on Katujakkarat ja joka kokous on mahtava.
Kokoonnumme joka maanantai kello 18.
Olemme beast modessa.

juttu on koottu yksittäin kirjoitetuista virkkeistä ja käsittelee 26.1.2026 kokouksen tapahtumia

ENSIMMÄINEN TALVIKOITOS

Vaeltajat vasemmalta oikealle: Aaro, Eetu, Tiina, Oskari,Minsku, Kaisa, Mari

Lähdimme hiihtolomalla Kilpisjärveltä kolmen yön hiihtovaellukselle. Ensimmäisenä päivänä kuljimme merkittyä reittiä pitkin Saarijärven varaustuvalle. Matka oli noin 12 kilometriä, josta aivan liian monta kilometriä oli ylämäkeä. Aaroa ärsytti ja hän olisi halunnut kotiin tai edes syödä mac&cheese. Onneksi pohjana oli kelkan ajama ura. Pojat viihdyttivät toisiaan laulellen. Hiihtopäivä oli silti aika pitkä. Varaustuvassa oli hyvä nukkua ja siellä oli lämmin, koska Minsku teki kätevästi tulet mukana tuomillaan syttöpaloilla. Olimme siellä ihan keskenämme ja tavarat sai sisälle, jolloin niitä oli helppo operoida.

Toisena päivänä meidän piti hiihtää Termisjärvelle. Olimme jo aiemmin muuttaneet reittivalintaa kohonneen lumivyöryriskin takia ja tarkoituksena oli seurata moottorikelkkauraa. Aamulla herätessämme huomasimme, että tuuli oli navakka. Tiina selvitti myöhemmin, mikä on navakan määritelmä. Lunta satoi aika reippaasti, mikä heikensi näkyvyyttä. Näimme silti aina noin 10 reittimerkkiä eteenpäin paitsi Kaisa, jonka epäsopivat laskettelulasit huurtuivat umpeen. Hiihdimme laulelematta, lumisadetta niellen, reipasta vauhtia, mutta käännyimme kolmen kilometrin päästä takaisin, koska tuuli oli kääntynyt vastaiseksi ja sää oli aika kurja. Pojat olivat besatissa eli beast modessa ja olisivat halunneet jatkaa eteenpäin, mutta Mari päätti turvallisuussyistä muuttaa suunnitelmaa. Taas. Menimme Saarijärven autiotuvalle syömään lounasta ja kuivattamaan kamppeitamme. Iltapäivällä sään hieman parannuttua pystytimme teltat pihalle. Uni maistui teltassa, eikä ketään palellut. Yön alin lämpötila oli -15.

Kolmantena päivänä oli todella hieno sää, aurinko paistoi, ei tuullut juuri lainkaan ja pakkasta oli aamulla 10 astetta, iltapäivällä enää muutama aste. Lähdimme hiihtämään kohti Saanaa ja Saanajärveä. Ensimmäiset kilometrit hiihdimme Norjan puolella. Tämä oli siis ulkomaanlomamatka! Valitettavasti norjalaiset eivät olleet käyttäneet markkinarakoa hyväkseen, emmekä saaneet ostettua souvenirsseja, koska erämaajärven rannalta puuttui kauppa.

Maisemat olivat upeat, tunturit hohtivat valkoisena auringossa ja sulana solisevassa purossa nähtiin koskikara. Näki kuka näki. Seurasimme aluksi toisten hiihtäjien tekemää jälkeä, mutta pääsimme lopulta ihan omille urillemme umpihankeen. Hankikanto oli hyvä, sukset upposivat vain vähän lumeen, ahkio ei yhtään. Saanajärven kodassa oli tulet, joten pääsimme heti vaihtamaan kuivat vaatteet päälle ja pitämään taukoa.

Illalla pystytimme taas teltat pihalle. Vaikka Saanan huipulla on puhelinmasto, olimme niin lähellä, että jyrkän rinteen alla oli huono kuuluvuus. Oli siis helppoa olla ilman puhelinta ja nauttia hyvästä seurasta ja maisemista.

Flex flex Aarolla oli 4G netti, jota hän jakoi Oskarille ja Eetulle. Vettä saimme Saanajärvestä, johon kairasimme reiän. Kaira riitti juuri ja juuri läpäisemään jään paksuuden.

Neljäntenä ja viimeisenä päivänä hiihdimme taas aivan upeassa säässä alas Kilpisjärvelle autojen luokse, tällä kertaa hiihtolatua pitkin. Alamäkiä riitti ja suksissa oli muutenkin reissun paras luisto.

Oskari meinasi törmätä edellä laskevaan Eetuun, väisti ja flomasi. Jotkut meistä nauttivat hiihtoladusta niin paljon, että ottivat siihen läheistä kontaktia myös polvillaan, käsillään ja naamallaan. Onneksi Tiinan kaatuessa toppahame luisti hyvin ja sitä pystyi käyttämään liukurina. Koko vaelluksen hiihtomatka oli 35 kilometriä. Ainakin kunto koheni. Kaisa olisi halunnut hiihtää enemmän. Yhteishenki oli hyvä. Välillä oli kivaa. Opimme Finglishiä. No bully in partio!

Reissua varten olimme lainanneet ja vuokranneet sukset, ahkiot, saappaat, makuupussit ja kaikennäköistä muuta tavaraa. Talvivaellusta varten piti varustautua huomattavasti tarkemmin kuin kesäreissuille. Osa vaihtovaatteista ja lämpimämmistä ulkovaatteista jäi käyttämättä, samoin pelikortit ja -nopat. Eetu käytti sisäkenkiä ainoastaan toisena päivänä tarpoessaan lumipyryssä huussiin. Laskettelulasit sen sijaan tulivat kaikilla käyttöön sinä päivänä hiihtäessä. Ruokaa oli joka päivälle vähän liikaa, mieluummin juuri niin eikä toisinpäin. Ruokatermospulloon aamulla tehty ateria oli erittäin hyödyllinen lounasratkaisu. Emme käyttäneet kompassia kertaakaan, koska näkyvyys oli todella hyvä lukuunottamatta toista päivää ja maastot Marille tutut. Karttaa toki katsoimme ja huonolla säällä pysyimme tiiviisti merkityllä reitillä. Ensiaputarvikkeista tarvittiin onneksi vain haavalappua, jolla paikattiin Tiinan takin hiha, jolla oli testattu kamiinan hormin lämpötilaa. Älä kokeile tätä kotona.

Seuraava ETK järjestetään ensi vuonna. Haku on jo auki ja koelaulut järjestetään myöhemmin.
Lue lisää hakuehdoista Tervapostin lopusta.

SAVUN TAKKAA TULEVAAN

13.-15.3.2026 pidetty lippukuntaleiri “Savun takkaa tulevaan” keräsi Rokuan leirikeskukseen 50 tervapartiolaisen joukon maistamaan partion historiaa ja tutustumaan kulttuuriin ja nauttimaan keittiön maittavasta ruoasta.

Lähtö leirille oli perjantai-iltana ja perille päästiin reilu tuntia myöhemmin. Tarpojapojat lähtivät pystyttämään telttaansa, kun muiden ohjelmassa oli ainoastaan huoneiden jako ja tavaroiden purku.

Lauantaina leiri pääsi viimein kunnolla käyntiin lipunnostolla ja aamujumpalla, jonka jälkeen oli ohjelmassa punotun sydämen askartelua, lastan tai voiveitsen vuolemista sekä rieskataikinan leipomista. Iltapäivällä sudenpennut, seikkailijat ja tarpojat pääsivät pienelle retkelle, jossa he pääsivät paistamaan rieskojansa nuotiolla ja vastailemaan sanontoja käsitteleviin kysymyksiin.

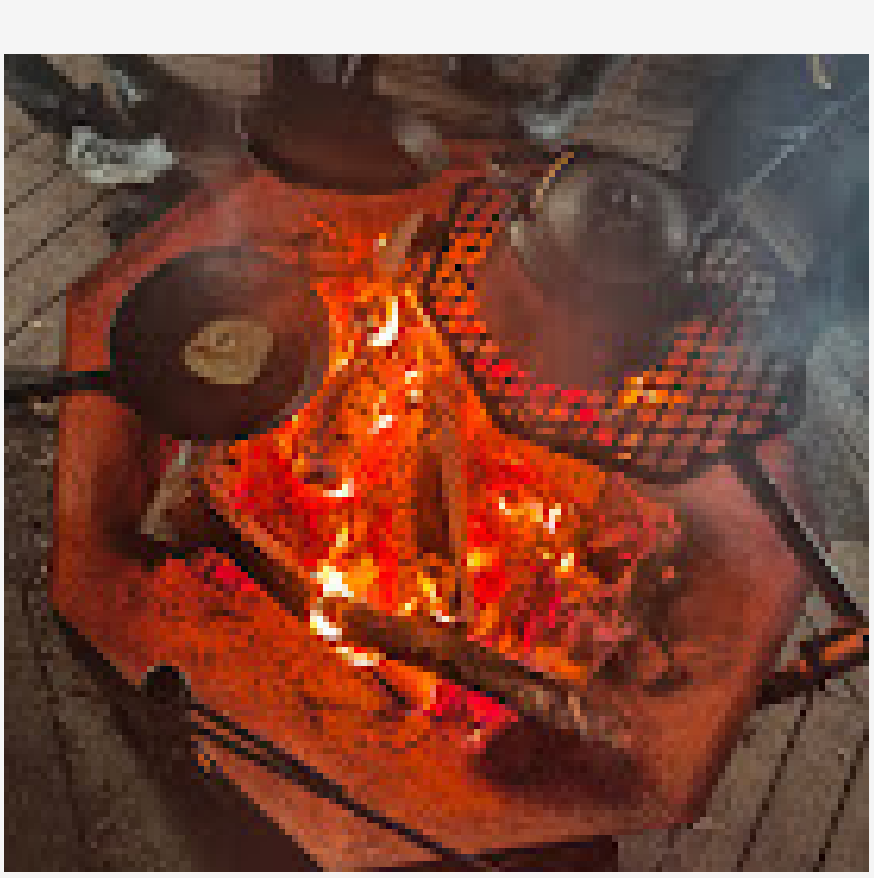

Retken jälkeen sudenpennut ja seikkailijat rupesivat lumilinnan rakennukseen, kun taas tarpojat ja samoajat kokeilivat Tervapartion perinnelajia eli ryskypalloa. Kovan väännön jälkeen samoajat selvisivät pelin voittajiksi yhdessä Miikan ja Leevin kanssa.

Illalla saunojen ja iltapalan jälkeen oli vielä tarpojien järjestämä iltanuotio, jonka ohjelmassa oli pantomiimia ja tietovisa. Tietovisan voittajiksi selvisivät johtajat ja Terminaattorit.

Sunnuntaina pelattiin Kaaosta. Pelin tehtävinä oli muun muassa kehua Leeviä, antaa ylävitoset Miikalle ja kiertää lipputankoa ympäri. Pelin jälkeen oli aika pakata, siivota ja lähteä kotia kohden. Leirin aikana myös johtajat pääsivät oppimaan kaiken Tsernobylin ydinkatastrofin syistä, seurauksista ja sieverteistä, kiitos kolmen aiheeseen syvällisesti perehtyneen seikkailija-asiantuntijan. Tämä on hyvä esimerkki siitä, etteivät myöskään johtajat osaa tai tiedä kaikkea. Myös meitä saa perehdyttää uusiin aiheisiin.

Bussissa molempiin suuntiin oli myös Tanjan järjestämää bussiohjelmaa, jossa pääsi arvailemaan sananlaskujen eläimiä ja arvoitusten ratkaisuja. Sää oli leirillä hivenen vetinen muttei se onneksi tunnelmaa lannistanut.

NÄIN VALMISTAT RIESKAN

“Savun takkaa tulevaan” tyylillä

AINEKSET
0,5dl Perunajauhot
2dl Keitettyä vettä
1 Kanamuna
2dl Vehnäjauhoja
Ripaus suolaa
1–2dl Vettä
Paistoon oliiviöljyä

TARVIKKEET
Trangia (jos keität veden pihalla)
kulho
Kaasupullo
Tulitikut
Desimitta
Ruokailuvälineet
Nuotiopannu
Sekoitusväline ja paistinlasta

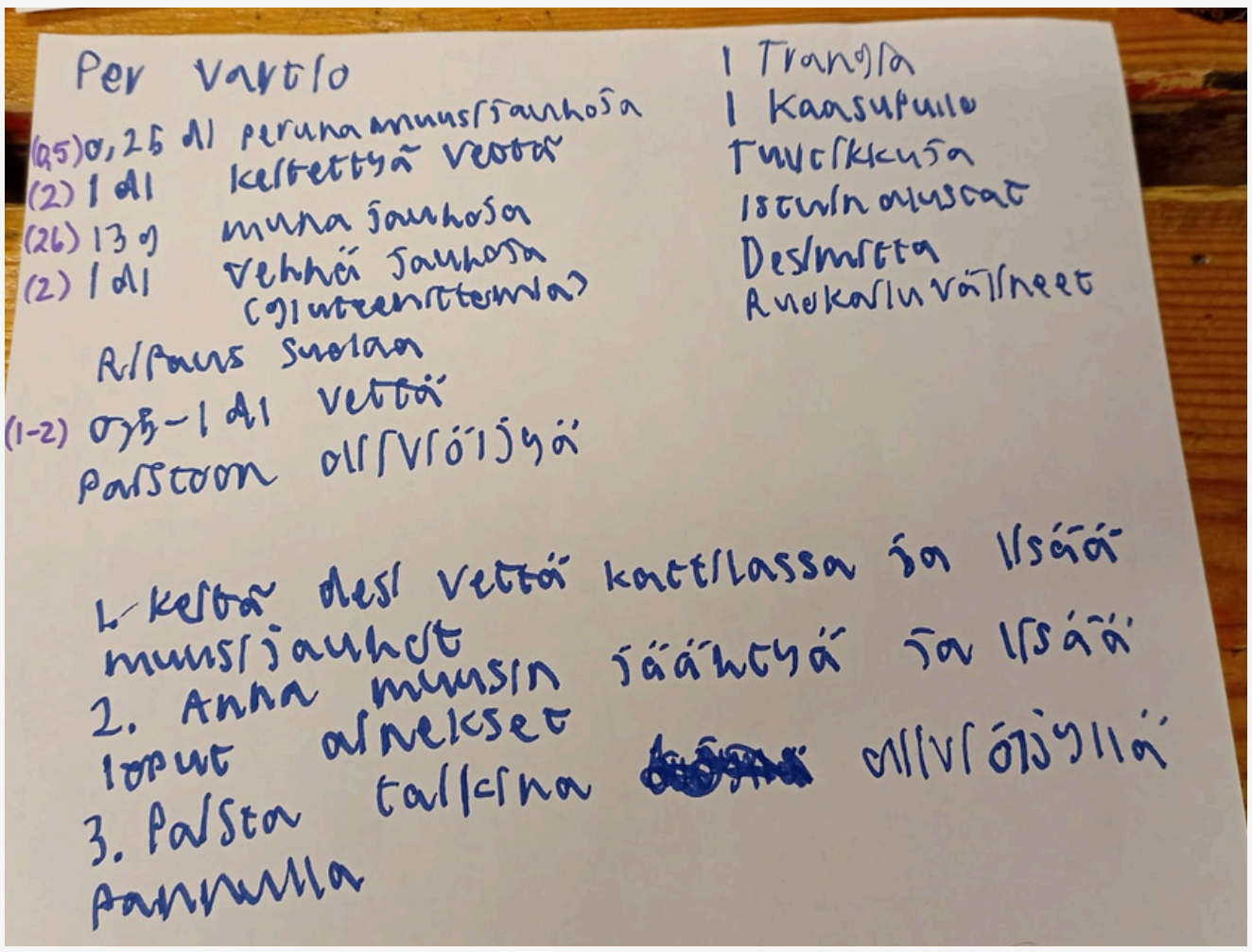

OHJEET

1. Keitä desivettä ja lisää siihen muusijauhot, sekoita
2. Anna muusin jäähtyä ja sekoita mukaan loput ainekset
3. Paista rieskat nuotiopannulla oliiviöljyn kera

VASTATTU KUPSON KUTSU

Kolme seikkailijaa Oravista vastasi kutsuun lähteä talviretkelle Kupsoon Pudasjärvelle 21.–22. maaliskuuta 2026. Nooa, Ukko ja Hannes kertovat, että ennen retkeä oli muutama valmistautumiskokous. Yhdessä syyskuun alussa pohdittiin, millaista evästä retkelle kannattaa ottaa mukaan, ja vain muutama päivä ennen retkelle lähtöä valmistettiin eväät retkelle termoksiin.

Ukko kertoo, että ennen leiriä pakattiin ja täytettiin vesipullot. Lähtöruudussa tehtiin myös tilannearvio ja päätettiin lähteä vaellukselle ilman suksia, lumet olivat nimittäin sulaneet siihen tahtiin. Sitten vain rinkat selkään, ahkiot aikuisten perään ja lähdettiin kävelemään ensimmäiselle laavulle.

Hannes toteaa matkaamisen olleen raskasta, koska suurin osa matkasta tehtiin lumessa. Syvällä metsässä lumen syvyys voikin usein yllättää. Muutamaankin otteeseen kaivattiin parkkipaikalle jääneitä suksia. Hyvin suunniteltu reitti mahdollisti onneksi muutokset, ja kantamuksia vähennettiin, mikä onneksi helpotti kulkemista jonkin verran. Vaeltajat jatkoivat sisukkaasti eteenpäin. Matkalla pysähdyttiin syömään ruuat termoksesta.

Vihdoin koko porukka saapui väsyneenä ja kengät kosteina laavulle, joka pienen asettumisen jälkeen osoittautui oikein mukavaksi yöpaikaksi. Näköalatasanteelta oli mahtavat näkymät, eikä ylämäkeen rämpiminen enää harmittanut niin paljoa. Laavulla syötiin pizzataskuja, jotka oli valmisteltu kokouksessa ennen leiriä. Samalla päästiin harjoittelemaan varusteiden kuivattamista ja hygieniasta huolehtimista eräolosuhteissa. Sitten valmistauduttiin jo nukkumaan. Ukko totesi pukeneensa liikaa vaatetta päälle, minkä vuoksi oli tullut yöllä kuuma. Kylmyys ei siis ainakaan vaivannut!

Seuraavana päivänä matkattiin vielä toiselle laavulle kokkailemaan. Toiveruoka perunamuusi ja lihapullat maistui suurimmalle osalle hyvin. Omat makkarat täydensivät lounasta. Täältä löytyi myös pieni sauna, jota olisi ollut mahtava päästä kokeilemaan. Oravien aikatauluun saunominen ei kuitenkaan sopinut, vaan jatkoimme matkaa takaisin autolle. Toisen päivän vaeltaminen sujui jo tutulla rutiinilla ja matka oli lyhyempi. Tämä reissu oli erätaitojen harjoittelua parhaimmillaan ja opettavainen kokemus myös johtajille. Hannes kertoo parhaan asian haikilla olleen herkut ja se, että sai syödä. Pojilla olikin eväänä muun muassa rusinoita, pähkinöitä, nakkikeittoa, nakkeja, pastaa ja muuta. Jokainen lapsista mainitsi lumessa rämpimisen olleen raskasta ja suosittelevansa ottamaan mukaan varakengät. Ukko myös suosittelee perehtymään maastoon ennen retkeä, koska maasto oli ollut upottavaa.

AIKUISET TERVAPARTIOSSA ELI SOPPAPARTIO

Muutamia vuosia sitten joukko meitä aikuisia sattui avaamaan suunsa, kun useampi oli pohtinut, voisiko aikuisena harrastaa partiota? Siis harrastaa itse aikuisena, eikä vaan omien lasten kautta tai toimimalla johtajana partiossa? Ja kyllä voi! Niin sovimme ajan milloin kokoonnuimme kololle suunnittelemaan toimintaa ja siitä se lähti. Tapaamme noin kerran kuussa eli kuukauden ensimmäinen sunnuntai-ilta. Vetovastuuta on jaettu kaikille ja ohjelmaan on mahtunut monenmoista.

Aloitimme tutustumalla erilaisiin retkeilyvarusteisiin ja jakamalla kokemuksia niistä ja eri retkipaikoista. Yhdessä olemme käyneet lähialueiden retkeilykohteissa ja välillä olemme olleet ihan kololla vaikka solmuja opettelemassa, puutöissä tai muissa askarteluhommissa. Yhteistyötä teemme toisten lippukuntien aikuisten kanssa. Erilaisia harrastusmahdollisuuksia on kokeiltu, mutta AINA on yhteiset hyvät eväät, niin maistetaan kuin paistetaankin, mistä joukkomme saikin nimen Soppapartio.

Toukokuun alussa suuntasimme kimppakyydein tutustumaan Liminganlahden luontokeskukseen kevättä ja lintuja tiirailemaan ja opimme siinä uusia lajejakin. Eväänä oli mm. voileipiä, suklaata, keksiä ja pähkinöitä. Yhdessä kokoontuessa ratkotaan niin omia kuin koko maailmaakin koskevia murheita ja aina kokoontumisen jälkeen on kiva jatkaa uuden viikon alkuun ja seuraavaa kertaa jo odottaa.

Yhteistyötäkin teemme erilippukuntien kanssa esimerkiksi Pudasjärven aikuispartiolaisten kanssa.

Mukaan mahtuu edelleen, joten huivi kaulaan ja sitten mennään!

VAIKUTTAMINEN PARTIOSSA

Nuppu Väisänen on pitkäaikainen Tervapartion kasvatti, ja tämä vuosi on hänen kymmenes vuotensa partiossa. Hän toimii kasvusta vastaavana Pohjanmaan partiopiirin piirihallituksen jäsenenä.

No mikä edes on piirihallitus? Nuppu vastaa piirihallituksen olevan syyskokouksen valitsema toimielin, joka johtaa piirintoimintaa. Siihen kuuluvat piirinjohtajat ja seitsemän jäsentä, jotka ovat vastuussa tietystä toiminnanalasta piirissä. Nupun vastuutehtävänä on kasvu, eli hän tuo kasvuryhmän terveiset piirihallitukselle, ohjaa toiminnanalan budjetointia ja toimintasuunnitelmaa sekä osallistuu kasvua koskeviin valtakunnallisiin kokouksiin ja tapahtumiin. Partiossa kasvu voi tarkoittaa jäsenmäärän kasvua, mutta toisaalta myös toiminnan laadun kehittymistä. Nupun mukaan parasta tehtävässä on se, että saa vaikuttaa ja tuoda esiin omia ajatuksia asioihin, jotka vaikuttavat myös lippukuntiin.

“Lisäksi meillä on PiHan [piirihallituksen] kesken hyvä yhteishenki. Vaikka välillä käsittelemme kokouksissa vaikeitakin asioita ja kokoukset saattavat venyä neljänkin tunnin mittaisiksi, meillä on aina hyvä meininki”, kertoo Nuppu.
Ajankohtaisia asioita, joita piirihallitus tekee, on muun muassa vuoden 2027 paraatin ja kaupunkitapahtuman valmistelu piirin juhlavuoden kunniaksi. Toinen iso asia on ollut piirilehti Pohjan Puhurin paperiversion lakkauttaminen.

Kumminkin piirissä kevät- ja syyskokoukset päättävät piirin asioista. Päätösvaltaa käyttävät piirin jäsenlippukuntien edustajat äänimääriensä mukaan. Tervapartiolla on esimerkiksi kolme ääntä piirin kokouksissa. Kokouksissa on muun muassa päätetty jäsenmaksun korottamisesta, Orbiksen raportin hyväksymisestä sekä piirin budjetista ja toimintasuunnitelmasta. Lippukuntien edustajat voivat myös tehdä muutosehdotuksia piirihallituksen esityksiin näissä kokouksissa.

Lippukuntatason vaikuttaminen on esimerkiksi yhteyden ottamista toiminnanalaan tai piirijohtajiin, jos parannus- tai muutosehdotuksia löytyy. Paras tapa vaikuttaa Nupun mukaan on kumminkin toimia lippukunnassa.

Nuppu suosittelee hakemaan piirin toimintaan. Vaikka pesti olisi vähän työläs, antaa se uusia kokemuksia, eikä pestiin aiempi kokemus ole aina välttämätöntä.

“Jos jokin pesti piirihallituksessa kiinnostaa, kannattaa jo nyt hankkia pienempi pesti kyseiseltä toiminnanalalta “, vinkkaa Nuppu.

Nuppu lähettää vielä terveisiä ja vinkkejä: “Sydämelliset kiitokset Tervapartiolle ja erityisesti kaikille minua joskus johtaneille johtajille – ilman TP:n kannustavaa ja luottavaista ilmapiiriä en varmasti olisi edennyt partiossa näin isoihin pesteihin. On ollut todella suuri rikkaus kasvaa lippukunnassa, jossa nuorillekin on annettu vastuuta sekä lupa kokeilla ja tehdä asioita. Toivottavasti osaan joskus olla edes murto-osan yhtä hyvä johtaja kuin mitä omat johtajani ovat olleet.

Vinkkinä nuoremmille partiolaisille sanoisin, että jos ja kun tarpojana alkaa mietityttää, kannattaako partiossa jatkaa, on tosi tärkeää jatkaa. Samoajaikäkaudella avautuu aivan uudenlainen partiomaailma, jota kannattaa odottaa!
Ja erityisterveiset faneille ja Inkulle.”

Pysy ajan tasalla piirin asioista!
Lue piirilehti **Pohjan puhuria** piirin sivuilta!

<-Lue QR-koodi lehteen

SEURAAVA ETK

-Suunnattu **tarpojille ja sitä vanhemmille**
-Järjestetään viikolla 10 **(Koulujen talviloman aikana)**
-Ilmoittautuminen ensi **marras-joulukuussa**
-Lisätiedot:
mari.simonen@gmail.com.

ONKO SULLA JUTUN JUURTA?

Tykkäätkö valokuvata, piirtää, kirjoittaa tai
omaatko visuaalista silmää? Osaatko käyttää taitto-ohjelmaa?
Haluatko olla mukana tekemässä muistoa lippukunnan vuodesta?
Tervaposti toivottaa sinut tervetulleeksi toimitukseensa!

Jos homma kiinnostaa tai haluat hommasta lisätietoa laita viestiä Iidalle:
liikanen.iida@gmail.com

TP-MERCH

Tervapartiolla on omaa merchiä!
www.tervapartio.myspreadshop.fi